

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Jaroslavou Krivánkovou ve věci

žalobce: D. Ch. V.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha
7,

v řízení o žalobě ze dne 3. 8. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2023, č. j. MV-115066-3/OAM-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou naříkaným rozhodnutím ze dne 4. 7. 2023, č. j. MV-115066-3/OAM-2023 rozhodl žalovaný o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu tak, že se řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavuje podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**).

II.

Žaloba

2. Žalobce v úvodu žaloby sdělil, že žádal o udělení mezinárodní ochrany především proto, že má důvodné obavy o své zdraví, jelikož v případě návratu do Vietnamu nebude schopen sehnat zaměstnání, bude tak uvržen do chudoby a nebude si moci dovolit lékařské ošetření, které je pro něj nezbytné, neboť pokud se mu nedostane lékařské péče, bude ohrožen na životě. Dále uvedl, že vietnamské orgány neposkytují nezaměstnaným žádnou podporu a žalobce tak bude v případě návratu do Vietnamu zcela odkázán na solidaritu spoluobčanů, což však neposkytuje žádné záruky, že bude mít alespoň takovou životní úroveň, která mu umožní „přežít“ bez újmy na zdraví. Ve Vietnamu panuje otřesná ekonomická situace, být zaměstnaný tam je považováno za výsadu. Skupina nezaměstnaných obyvatel si zajišťuje obživu alespoň hospodařením na minimální rozloze jejich zemědělské půdy. Žalobce však ve Vietnamu nevlastní vůbec nic a už vůbec ne zemědělskou půdu, tudíž si nemá jak zajistit obživu. Žalobce dále uvedl, že mu ve Vietnamu hrozí trest smrti, a to za zpronevěření státního majetku. Výše uvedené okolnosti jej donutily řešit svoji kritickou situaci odcestováním ze země a hledáním pracovních příležitostí a lékařské péče v Evropě. Žalobci je ČR blízká a nepřeje si nic jiného, než aby zde mohl pobývat a legálně si vydělat peněžní prostředky pro svou obživu. Žalobce měl také za to, že jestliže žalovaný neshledal důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu, měl se důkladněji zabývat možnostmi udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu. Žalobce uvedl, že by bylo zcela nehumánní nuceně ho navrátit do Vietnamu, má zato, že v jeho případě je přinejmenším dán důvod pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu, neboť jsou u něj dány důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do země původu, hrozilo by mu skutečné nebezpečí závažné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, konkrétně kruté, nelidské a ponižující zacházení. V jeho situaci nepřichází efektivní využití ochrany ze strany vietnamských veřejnoprávních orgánů v úvahu, jelikož tyto nechávají občany bez zaměstnání odkázané na sebe, což v krajních případech může de facto znamenat rozsudek smrti. K tomuto žalobce dodal, že má zdravotní obtíže a užívá řadu léků, které by ve Vietnamu jen těžko sehnal a nedostalo by se mu odpovídající zdravotní péče a to zejména v případě, byl-li by stíhán orgány činnými v trestním řízení ve Vietnamu. Závěrem žalobce shrnul, že žalovaný měl na základě výše uvedených okolností dojít k závěru, že v případě žalobce nelze Vietnam považovat za bezpečnou zemi, pročez je nezbytné, aby mu byla udělena mezinárodní ochrana, jelikož zároveň splňuje tzv. azylově relevantní předpoklady jejího udělení. Z výše uvedených důvodů žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Ve vyjádření k žalobě dne 11. 8. 2023 žalovaný uvedl, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již čtvrtá v pořadí. Jako důvod podání žádosti uvedl žalobce lékařské ošetření a ekonomické důvody. Žalovaný posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s tvrzeními, která učinil žalobce v předcházejících správních řízeních. Žalobce ani v aktuálně podané žalobě nekonkretizoval žádné azylově relevantní skutečnosti, pro které opětovně žádá o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný po zhodnocení i vzájemném porovnání výpovědí žalobce ve všech předcházejících řízeních nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo pronásledování jeho osoby z důvodů uvedených v ustanovení § 12 nebo mu hrozilo bezprostřední nebezpečí vážné újmy podle ustanovení § 14a zákona o azylu. Žalovaný při

posouzení další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce vycházel z jeho výpovědí v rámci jeho předchozích správních řízení a výpovědí v rámci současného řízení. V podrobnostech pak žalovaný odkázal na stranu 1 - 4 napadeného usnesení. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Přezkumná činnost soudu respektovala dispoziční zásadu vyjádřenou v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. - takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
5. Žalovaný souhlasil s tím, aby soud rozhodl o věci bez nařízení jednání. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, a proto byl jeho souhlas s takovým postupek dle § 50 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), presumován; soud neshledal k nařízení jednání důvod, a proto rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobce se skutečně jedná o další opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, neboť se v jeho případě jedná již o čtvrtou žádost.
8. Dále má soud ze správního spisu za prokázané, že:
 - první žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 4. 12. 2014. Svou žádost tehdy žalobce odůvodnil především snahou o legalizaci svého pobytu, zájmem vydělat si peníze a obavou z nedostatku prostředků pro případ návratu do Vietnamu. Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 2. 3. 2015, č. j. OAM-266/LE-BE03-HA08-2014 (nabylo právní moci dne 5. 3. 2015), jímž nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana v žádné z jejích forem.
 - druhá žádost na území ČR je datována kde dni 2. 5. 2017; žalobce ji tehdy odůvodnil snahou o legalizaci svého pobytu, neboť má na území ČR přítelkyni a dále ji odůvodnil svým zdravotním stavem, kdy chce v ČR pokračovat v léčbě, kterou by ve Vietnamu nemohl absolvovat (zdravotní problémy související s onemocněním ledvin). Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 31. 10. 2017, č. j. OAM-327/ZA-ZA11-HA10-2017 (nabylo právní moci dne 23. 11. 2017), jímž nebyla žalobci mezinárodní ochrana udělena v žádné z jejích forem.

- třetí žádost na území ČR je datována ke dni 29. 11. 2021; žalobce ji tehdy odůvodnil jednak obavou z trestu smrti ve Vietnamu z důvodu zpronevěry státního majetku a jednak zájmem v pokračování léčby onemocnění ledvin. Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 18. 7. 2022, č. j. OAM-993/ZA-ZA10-HA10-2021 (nabylo právní moci dne 9. 8. 2022), kdy byla žádost posouzena jak nepřijatelná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o ní bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
- 9. V aktuálně podané žádosti ze dne 26. 6. 2023 uváděl žalobce jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany zejména ekonomické a zdravotní důvody, které však blíže nespecifikoval. Své důvody žalobce konkretizoval až v podané žalobě, kdy uvedl především obavu ze své finanční situace v případě návratu do Vietnamu (hrazení léčby, nezaměstnanost), obavu z trestu smrti za zpronevěru státního majetku, snahu o legalizaci pobytu, své zdravotní potíže a nedostupnost lékařské péče ve Vietnamu. Sou zároveň v té souvislosti uvádí, že argumentace, jíž žalobce odůvodnil svou žalobu, resp. způsob, jakým žalobce formuloval své žalobní body, nereflektují důvod, na základě něhož žalovaný rozhodl, tak jak rozhodl.
- 10. Dle § 11a odst. 3 zákona o azylu *„Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.“*
- 11. Z dikce uvedeného ustanovení je poté zřejmé, že je to zejména žalobce, koho tíží břemeno tvrzení a důkazní, a kdo musí tvrdit a prokazovat, že jsou v jeho případě nové skutečnosti nebo došlo k podstatné změně okolností, které je nutno vzít v potaz a nebyly žalobci známy v době řízení o jeho předchozích žádostech. Nicméně ani žalovaný není zcela zbaven této povinnosti, k tomu viz. rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 – 38 *„Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti.“*
- 12. Soud tedy v rámci výše uvedeného bude přezkoumávat, zda žalobce uvedl nové skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz a nebyly uvedeny již v předcházejících žádostech o mezinárodní ochranu, resp. nebyly uvedeny proto, že žalobci nebyly známy; současně s tím soud přezkoumá, zda se situace v zemi žalobce skutečně nezměnila natolik, jak tvrdí žalovaný, aby odůvodňovala přiznání některé z forem mezinárodní ochrany, resp. nové zhodnocení těchto důvodů.
- 13. V první řadě soud konstatuje, že žalobce v aktuálně podané žádosti netvrdil žádné nové skutečnosti, které neuvedl nebo nemohl uvést již v předešlých řízeních o jeho žádostech o mezinárodní ochranu a současně netvrdil ani žádnou podstatnou změnu okolností. Konkrétně uvedené znamená, že žalobcův zdravotní stav byl již velmi zevrubně rozebrán a zhodnocen ve smyslu azylově relevantních důvodů v řízení o jeho druhé žádosti ze dne 2. 5. 2017 (rozhodnutí ze dne 31. 10. 2017, č. j. OAM-327/ZA-ZA11-HA10-2017), kde správní orgán došel k závěru, že v případě žalobce nejsou důvody pro udělení žádné z forem mezinárodní ochrany, tak i v jeho třetí žádosti ze dne 29. 11. 2021 (rozhodnutí ze dne 18. 7.

2022, č. j. OAM-993/ZA-ZA10-HA10-2021). Zejména byla potom pozornost věnována možnosti léčby žalobcem tvrzených onemocnění a dostupnosti léčby stejně jako dostupnosti léků. V tomto směru soud dále uvádí, že žalobce netvrdil žádné zhoršení svého zdravotního stavu či změny v přístupu k zdravotní péči ve Vietnamu tak, aby byla zřejmá podstatná změna okolností oproti předcházejícím žádostem.

14. Rovněž ve vztahu k druhému důvodu pro podání aktuální žádosti, tj. k ekonomickým důvodům, neuvedl žalobce žádné nové skutečnosti, které neuvedl nebo nemohl uvést již v předešlých řízeních o jeho žádostech o mezinárodní ochranu a současně neuvedl ani žádnou podstatnou změnu okolností. Konkrétně uvedené znamená, že žalobcův důvod spočívající v jeho ekonomické situaci byl již opakovaně velmi zevrubně rozebrán a zhodnocen ve smyslu azylově relevantních důvodů v řízení o jeho první, druhé a i třetí žádosti, kde správní orgán došel k závěru, že v případě žalobce nejsou důvody pro udělení žádné z forem mezinárodní ochrany.
15. Žalobce poté, co neuspěl se svou žádostí o mezinárodní ochranu, brojil proti nyní přezkoumávanému rozhodnutí žalovaného žalobou, v níž uvedl celou řadu azylových důvodů, které však nebyly předmětem azylového řízení před žalovanou. Na tomto místě soud konstatuje, že tímto způsobem nelze nahrazovat či rozšiřovat azylové důvody. K důvodům uvedeným v aktuální žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 26. 6. 2023 se soud vyjádřil výše. K důvodům uvedených v žalobě poté soud uvádí následující.
16. K situaci ohledně hrozícího trestu smrti za zpronevěru státního majetku soud odkazuje na žalobcovu třetí žádost ze dne 29. 11. 2021, kde tentýž důvod již žalobce tvrdil. Z rozhodnutí o třetí žádosti žalobce ze dne 18. 7. 2022, č. j. OAM-993/ZA-ZA10-HA10-2021 vyplývá, že byl tento důvod žalobci znám již v době řízení o jeho první žádosti. Žádné nové okolnosti v tomto směru žalobce rovněž netvrdil.
17. Co se týče žalobcem tvrzené neexistence zázemí (sociálního i ekonomického) ve Vietnamu a jeho snaze o legalizaci pobytu v ČR, nezbyvá než uvést, že tyto skutečnosti jsou jednak z pohledu institutu mezinárodní ochrany bez dalšího irelevantní a jednak je mohl uvést žalobce již dříve. Ostatně, tyto důvody uváděl žalobce již ve své první žádosti. Pakliže v těchto oblastech života došlo k podstatným změnám z pohledu řízení o žádosti o mezinárodní ochranu, byl žalobce povinen tyto skutečnosti rozvést a upřesnit již v žádosti, což neučinil.
18. Současně si pro aktuální řízení žalovaný zajistil i aktuální informace o zemi původu (Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 14. 6. 2023), z nichž mimo jiné vyplývá, že se situace v zemi původu nijak nezměnila, resp. nezměnila se způsobem relevantním pro udělení mezinárodní ochrany; ani žalobce nic v tomto směru netvrdil.
19. Závěrem soud shrnuje, že v žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 26. 6. 2023 žalobce uvedl jako důvody pro její podání pouze ekonomické důvody a potřebu lékařské péče. Žalobce uvedené skutečnosti nikterak dále nerozvedl a neupřesnil, to učinil až v podané žalobě. Ze všech dostupných informací poté vyplývá, že žalobci byly jím tvrzené důvody pro udělení mezinárodní ochrany známy již v době řízení o jeho předešlých žádostech, přičemž nyní byly tyto důvody pouze recyklovány a reprodukovány pro řízení o aktuální žádosti, resp. žalobě. Žalobce ve své argumentaci neuvádí žádné nové skutečnosti, které ho vedly k podání již čtvrté žádosti o mezinárodní ochranu. Rovněž v samotné žádosti ani v následně podané žalobě netvrdí žalobce jakoukoliv změnu okolností týkající se tvrzených azylových důvodů

ve srovnání s jeho předešlými žádostmi. Ani ze strany žalovaného nebyla zjištěna žádná azylově relevantní změna v okolnostech žalobcova případu.

20. Z tohoto důvodu dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je zcela správné, neboť žalobce ve svém případě skutečně netvrdil či neprokázal žádný nový důvod nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k jeho možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu, když uváděl tytéž skutečnosti a okolnosti jako v předcházejících řízeních o svých žádostech, přičemž žalovaný si pro své závěry obstaral dostatek podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 31. října 2023

Mgr. Jaroslava Krivánková v.r.
samosoudkyně